

AFLEVERING TWEE

GEEN LEEUWEN IN PARIJS

AS I
AM

AS I AM

AFLEVERING TWEE

GEEN LEEUWEN IN PARIJS

AS I AM

KORTE SAMENVATTING VAN DE FILM

Eeuwenlang bepaalden reisverhalen de manier waarop we naar de wereld keken. Maar heb je wel eens iets gelezen van een reisauteur met hersenverlamming? Wie Musa Kirokote volgt op zijn reis van het Keniaanse platteland naar het stadsleven in Frankrijk maakt niet alleen kennis met nieuwe plaatsen maar krijgt ook de kans om een plaats op een nieuwe manier te beleven. In deze aflevering neemt Musa ons mee naar een stad waar honden gekleed zijn als mensen, en mensen eten als geiten. De dingen die hem opvallen, stellen sommige aspecten van ons dagelijks leven die sommige mensen misschien 'normaal' vinden in vraag.

"IK BEN NIET AL TE LANG GEBLEVEN,
WANT... IK MOEST TERUG NAAR
DE MENSEN DIE HET MEEST VAN ME
HOUDEN."

-Musa Kirokote

THEMA'S IN DE FILM

- **Dier versus mens**
Net als de meeste reisauteurs vertelt Musa over opvallende eet- en kleedgewoontes. Terwijl hij een slaatje eet, merkt hij op dat het toch wel vreemd is dat mensen willen eten als een geit. Als hij voorbijgangers op straat gadeslaat, maakt hij een opmerking over honden die kleertjes dragen. Die bedenkingen doen vragen stellen bij welk soort gedrag en gewoontes duidelijk menselijk zijn en welke typisch zijn voor dieren. Voor sommige mensen is die 'vermenging' grappig, terwijl anderen ze misschien niet eens opmerken.
- **Culturele verrijking**
Van een handdruk en een knuffel tot een buiging en zelfs een speciale manier om te ademen... Er bestaat een heel gamma aan traditionele begroetingen. In de film praat Musa over het feit dat hij wordt begroet met een kus op de wang. Wanneer hij terug naar huis gaat, wil hij die beleefdheidsformule ook daar introduceren. Omgekeerd zegt Musa dan weer dat hij traditionele gerechten meeneemt naar Frankrijk. Githeri, ugali en chapati zijn heel populaire gerechten in Musa's gemeenschap en hij geeft andere bezoekers de raad om zich voor te bereiden en eten van thuis mee te brengen. Musa's reis laat zien hoe oneindig veel kansen voor culturele verrijking er zijn wanneer twee verschillende culturen bij mekaar komen.
- **Vreemd en arm: een kwestie van invalshoek**
Musa maakt zich verschillende keren de bedenking dat Parijs en de Fransen arm zijn. Dat zou de kijker kunnen verwarren, tenzij ze in de huid kruipen van Musa als Keniaanse man met een achtergrond op

het platteland. Vanuit Musa's ervaring is het feit dat iemand geen akker bezit een teken van armoede. Omdat er in zijn traditionele keuken geen slakken gegeten worden, lijkt het alsof mensen dat eten omdat ze geen andere keuze hebben. Er zijn veel voorbeelden van de manier waarop Musa's unieke perspectief een invloed heeft op hoe hij bepaalde aspecten van zijn reis interpreteert en erover praat. Sta even stil bij wat hij zegt over de 'buik' van het vliegtuig, gratis cadeautjes van blanke mensen, en of er wel of geen leeuwen zouden zijn in Parijs.

- **Beleefde leugens**

Toen Musa zei dat de slak lekker was maar zijn gelaatsuitdrukking het tegendeel verraadde, moest iedereen aan tafel lachen. Musa werd betrap: hij had gelogen om beleefd te zijn. De gewoonte om vriendschappen te beschermen met een leugentje om bestwil is vooral nuttig als mensen reizen. Musa ontwijkt handig een paar lastige situaties van cultureel verschil door op een beleefde manier te liegen en te laten zien dat hij een welopgevoede gast is. Als we weten dat we iemand dreigen te kwetsen of te beledigen, kunnen we die persoon soms iets vertellen dat hij of zij liever hoort dan de waarheid. De leugen die we vertellen is niet overtuigend als onze lichaamstaal iets anders uitdrukt. Gelukkig was dat in Musa's geval net grappig en hielp het om in relatie te gaan met anderen.

VRAGEN OM EEN GESPREK TE STARTEN

1. Wat zijn andere voorbeelden van gedragingen en gewoontes waardoor de grens tussen wat strikt dierlijk en menselijk is, vervaagt?
2. Hoe beïnvloeden jouw identiteit en perspectief de manier waarop je verschillende culturen en omgevingen begrijpt? Welke dingen vind jij normaal maar zouden andere mensen vreemd vinden?
3. Wanneer heb jij je een vreemdeling gevoeld?
4. Wanneer je een nieuwe plaats bezoekt, ergens ver weg of juist in je eigen buurt, die anders is dan wat je al hebt meegemaakt, hoe beïnvloedt die ervaring dan de manier waarop je naar je eigen 'thuis' kijkt?
5. Herinner je je een situatie waarin je een leugentje om bestwil moest vertellen om een relatie/vriendschap niet te verbreken?

ACHTER DE SCHERMEN

Deze film is het relaas van Musa's eerste reis naar het buitenland. Het grootste deel van het verhaal is vrolijk maar het was voor hem erg moeilijk om in een omgeving te zijn die zo anders is dan zijn thuisomgeving. Zes maanden na de reis, toen de directeur naar Musa toe kwam voor een gesprek over zijn reiservaring, was een van zijn sterkste herinneringen jammer genoeg dat hij erg beschaamd en bang was geweest nadat hij een drankje had geknoeid op een vrouw in het vliegtuig. Als vreemdeling en persoon met een beperking waren er momenten waarop Musa onbekenden in Parijs aansprak om de weg te vragen, en die mensen ontweken hem. Ze keken naar hem met een angstige blik, leken medelijden te hebben of zelfs afschuw te voelen. Musa staat bij zijn vrienden bekend als een enorm positieve kerel maar die blikken van onbekenden raakten hem uiteindelijk wel. Hij meende het echt toen hij zei: "Ik moet terug naar huis, naar degenen die het meest van me houden."

STEL JE DE WERELD ANDERS VOOR

Wat bepaalt de manier waarop jij naar verschillende plaatsen en mensen in de wereld kijkt? Hoe zou je meer vertrouwd kunnen raken met wat vreemd lijkt? Sta even stil bij de mensen en bronnen die jouw beeld van de wereld mee bepalen en ga op zoek naar andere invalshoeken. Je zou verstedd kunnen staan van wat je ontdekt.